

Til yderligere besvarelse af det stillede spørgsmål vil jeg derfor henvise til det notat, som jeg også skal sørge for bliver sendt til Folkeetingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Men jeg har fået en masse bemærkninger til det oprindelige udkast, nu har vi ændret det, og det er vores forventning, at det vil imødekomme de forventninger, der er. Glem ikke, at det er en del af Kyoto-protokollen, at det ikke bare er de tre oprindelige gasser, som vi kender til, altså CO₂, metan og lattergas, men at det også er de tre industrielle gasser, det drejer sig om, og der er vi altså folkeretligt forpligtet til at gøre noget. Og det, vi så skal undersøge, er selvfølgelig at gøre det på en måde, som er proportional.

Ulrik Kragh (V):

Miljøministeren bliver nødt til at renoncere på det, han lige har sagt, for Kyoto-protokollen forpligter os til at lave en reduktion på drivhusgasserne totalt set, men ikke alene på de industrielle drivhusgasser. Det har ministeren givet mig et svar på tidligere, så det er bare lige for at holde tingene adskilt.

Den kritik, der er kommet fra Belgien, Tyskland, Spanien og Frankrig, er jo massiv og særdelemlende. Man siger bl.a. fra Tyskland, at bekendtgørelsen går alt for vidt i forholdet til problemets størrelse, det skaber handelsbarrierer, det giver diskrimination af ikkedanske producenter, og det er i strid med proportionalitetsprincippet, så man kan altså ikke påberåbe sig miljøgarantien.

Den slags spørgsmål fra Kommissionen må dog give panderynker, taget betragtning af, at man i forvejen har en dåsesag, som man samtidig skal håndtere, så jeg kunne da godt tænke mig, om ikke ministeren ville tænke lidt over det, før ministeren bare sender spørgsmålet ud.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Nu vil jeg gerne stive hr. Ulrik Kraghs nationalfølelse en kende af. Danmark er på miljøområdet formentlig det land, som har færrest udeståender overhovedet med EU, færrest retssager, mindst kritik. Til trods for at vi er et af de lande, der virkelig prøver at sætte tempoet og ligge i spidsen, så er vi nok det land, der har færrest udeståender med Kommissionen.

Når Kommissionen, medlemslandene, kommer med deres bemærkninger, indgår det på lige fod med alle de øvrige ting, vi har hørt under den nationale høring, inden vi laver den endelige bekendtgørelse. Den endelige bekendtgø-

relse går derefter ind i en dialog i forhold til Kommissionen, og der er det mit håb, at mange af de kritiske punkter, man har nævnt, vil være løst. Så jeg ser for mig, at vi finder en fornuftig løsning på det her spørgsmål.

Hvad angår engangsemballage, skal hr. Ulrik Kragh heller ikke på nationens vegne være så pessimistisk. Vi har solide grunde, og ofte er Domstolen jo noget mere optaget af at finde en miljøvenlig balance mellem miljøhensyn på den ene side og indre marked-hensyn på den anden side.

Ulrik Kragh (V):

Ja, nu kan miljøministeren jo diskutere dåsesagen med sin regeringspartner, men hvorom alting er, så forstår jeg miljøministerens tilkendegivelse således – og det vil jeg gerne have en bekræftelse på – at miljøministeren har tænkt sig at få afklaret de problemstillinger, før bekendtgørelsen bliver sat i kraft.

Jeg ved godt, at miljøministeren ikke har forpligtelse til at svare på spørgsmålene til Kommissionen, før man sætter den i kraft, men det var dog praktisk at få afmystificeret nogle af problemstillingerne, inden det bliver til reelle problemer for miljøministeren. Så det håber jeg der kan komme en bekræftelse på, således at vi kan få det her til at forløbe i god ro og orden, og således at vi kan få et samarbejde både med vores europæiske venner om det globale mål og med virksomhederne, så vi får det hele til at gå op i en højere enhed.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Altså jeg kan bekræfte, at vi følger fuldstændig normale procedurer omkring det her, og jeg tror, vi finder en løsning, som vil tilfredsstille Kommissionen.

Det kan jo heller ikke være sådan, at EU påtager sig et fælles ansvar for at opfylde nogle ret ambitiøse mål med hensyn til reduktion af klimagasser, hvor de tre industrigasser kun er en del af det – det har hr. Ulrik Kragh fuldstændig ret i – og så bagefter blokerer landene for at kunne gøre det, der er nødvendigt for at klare opgaven.

Jeg tror, vi finder en løsning på det her spørgsmål, og som sagt er Danmark suverænt om ikke det mest – det tror jeg vi er – så i hvert fald blandt de øverste 2-3 lande med hensyn til både implementeringen og overholdelse af EU's regler.